

постепенно си отива, съ онова, което постепенно настъпва, това което е било и е съ онова, което ще бъде, осигурява непрекъснатостта въ развитието на живота“.

Грижата за децата едно грамадно културно дѣло, което съ палиативи не се поддържа и резултати не дава.

Когато запитали стариятъ гръцки мъдрецъ Аристипъ, какво трѣба да учатъ децата, той отговорилъ: „Това, което трѣба да вършатъ когато бѫдатъ възрастни“.

Ювеналъ е казалъ, че човеckъ въ живота си съ свойтъ добродѣтели и пороци е това, което е научилъ въ де-тинството си.

Ясно е прочее, че отсѫтствието на държавата въ тѣзи важни национални въпроси и липсата на срѣдства не сѫ фактори, които да гарантиратъ добри условия за раждането на здрави деца.

Г. Г. Бржчковъ въ една многонавременна студия върху „Държавата и децата“ дава следното заключение: „Вредъ могатъ да се правятъ икономии, но за грижата за детето държавата и народътъ трѣба да бѫдатъ щедри. Има много разходни пера въ бюджета, които биха могли да се ограничатъ, но да се откаже отъ държавата разхода за грижата на децата е престъпно.

„Апологемата за защита на децата, за култа на детето, не е детето, а нацията — човеckството“.

Отъ всичко казано личи, че реализирането на добри условия за раждане на здрави деца, включва преди всичко задължението на общини и държава, общественни, социални и материални грижи за бременната жена въ последните месеци на бременностъ, помощъ при раждането и улеснение на лехуса и дете въ първите имъ стѫпки въ живота.

II. Хигиенични условия за отглеждане и възпитание на децата

Тѣзи условия сѫ извѣнредно важни и обхващатъ много области. Условията за добро здраве сѫ правилното отглеждане на кърмачето, чистота около него, добра стая за него, кошче (а не люлка!) или отдѣлно креватче и други. Много слѣнци и въздухъ. Трѣба да се знае че майчиното млѣко е най-добра храна за боязничето. Сѫщо задължително е хранението на часове. Пропускане на това

изискване на науката костува годишно на държавата 20 хиляди бозайничета, които тя губи презъ лѣтните месеци отъ диария. Сѫщо грижитъ около облѣклото на детето трѣба да бѫдатъ много изискани. Детето да не е повито, никога да не се стѣга като мумия, да се оставята ржетъ му съвършено свободни. Кѫпането и подсушаването да се извѣршватъ редовно и да се изоставятъ всички народни обичаи и ухажвания около детето, които препоръчватъ невежитъ баби. Само по този начинъ ще запазимъ малките и крѣхки фиданки отъ зараза и болести, къмъ които тѣ сѫ безкрайно чувствителни.

Хигиената на по-голѣмите деца изисква тоже особенни грижи сѫщо въ всѣко отношение.

Както личи отъ всичко казано, нуждни сѫ специални и точни познания за младите майки, по които да водятъ отглеждането и да следятъ развитието на децата си. Въвеждането на обучение на нашите девойки въ училищата върху специалната дисциплина детска медицина е абсолютно необходимо, ако искаемъ да запазимъ здрави децата на родината.

По-голѣмото детенце изисква особенна детска стая, гдето да се чувствува у дома си и ако това е невъзможно, трѣба да му се даде единъ собственъ жълътъ отъ общата стая, гдето то да може да се занимава небезпокоявано, съ играчките си. Хубаво е за такива деца да се поставятъ въ малки решетни градини (дървена ограда въ форма на квадратъ), които ще послужатъ на малкото дете при физическото му закрепване и прохождание и ще го възпрепятствуватъ да се движи по останалата част на стаята къмъ опасни предмети (печка, стълба, прозорецъ, инструменти и прочее).

Такива деца сѫщо трѣба да иматъ малко по-специална храна отъ тази на възрастните, яйцата и месото трѣба да бѫдатъ забранени първите четири години (тѣ трѣбва да се хранятъ на редовни часове) и да привикнатъ на редовно кѫпане презъ денъ поне. Такива деца трѣба да разполагатъ съ достатъчно игри и играчки, за да се занимаватъ самостоятелно и оставятъ свободни майките да вършатъ своето домакинство. Разнасяне на ржце на такива деца отъ лели е едно лудо прахосни-